

Jan De Wilde, Rolstoel

Om halfnegen had ik meteen
Die postzegelzeur aan m'n been
Hij zegt 'ik maak van jou een filatelist'

Maar ik blijf liever expressionist
Ik kreeg hem dan toch aan de deur
M'n rolstoel wacht al zolang op een beurt

Met Metablitz alles gepoetst
Het lijkt wel een zilveren koets
Ik heb er een rock 'n rollstoel van gemaakt

Ik zie niemand anders in huis
Dan schaak- en postzegelgespuis
Vader zegt vaak 'Roger jongen, rol der uit'

Van m'n schilderwerk snapt ie geen fluit
Hijzelf doet enthousiast over sport
En hij vindt dat ik veel te eenzelvig word

M'n ma geeft zich gans aan de kerk
Aan paters en pastoraal werk
Een prachtig geslaagd mystiek huwelijk met de pastoors

Maar vandaag is er niets dat me raakt
Vanmorgen ben ik nat ontwaakt
Jammer dat ik m'n droom slecht beschrijven kan

Het meisje dat bij me kwam
Ik weet het, ik kende ze goed
En toch had ik haar vroeger nog nooit ontmoet

Ze heeft niets tegen me gezegd
'k Werd wakker, het meisje was weg
M'n moeder zal knorren maar ik doe alsof ik niets hoor